

gender, saa indlob jeg mig slet ikke derpaa, lod mig end ikke af Fjerdemanden i den 1ste Landstingskreds (Rehmann) bevæge til at tale Mere om denne Sag. Men det var dog ganske rigtigt, at jeg havde overseet Bestemmelsen i § 8, og da jeg nu ikke alene saae paa den, men ogsaa tænkte paa den og paa flere lignende Bestemmelser i den nye Grundlov, da opkom der en stærk Tvivl hos mig om, hvorvidt det kunde være aldeles formelt rigtigt, at Rigsdagen i sin nærværende Stilling tog Bestemmelser om Gjenstande, som ved Grundlovsindskrænkningen af 1855 vare undtagne fra dens Myndighed, hvorvidt det kunde være formelt rigtigt, førend Rigsdagen paany havde faaet den tilsvarende Myndighed. Deraf syntes mig da ogsaa det bedst lader sig forklare, at Hans Excellence Udenrigsministeren her slet ikke har villet indlade sig i nogen Forhandling enten om Thronfølgeoven eller om Danmarks statsretlige Stilling som Noget, han formodentlig antog ikke hørte herhen, men indtil Videre alene til Rigsraadet. Jeg saae jo nu vel strax, at det var et Spørgsmaal, som maatte afgjøres af Salens Lovlærde, ligesom lignende Spørgsmaal jo afgjøres af Kronjuristerne i England, og jeg maatte jo tænke, at, naar jeg vilde raadsføre mig med dem, jeg da snarest fik det Svar, at da de ikke havde fundet nogen formel Urigtighed i hele Udkastet, saa kunde der heller ingen være. Men da dog selv en af de Lovlærde har anmærket, at Opdagelser hørte ikke til hans Side, men til vor, men at Kritiken af Opdagelserne derimod ikke hører til vor, men til hans Side, saa vover jeg dog at udbede mig de Lovlærdes Betænkning om, hvorvidt det kan være formelt rigtigt og i sin juridiske Orden, at Rigsdagen ikke blot behandler Spørgsmaal om Thronfølgen og Kongevalg og andre lignende, før den endnu har faaet sin Myndighed tilbage til at behandle disse Spørgsmaal, hvorvidt den har Ret til ikke alene at behandle dem, men ogsaa i Henhold dertil at tage Grundlovsbestemmelser, og endelig, hvorvidt den nye Grundlov med saadanne Bestanddele i sig ogsaa kan vinde fuld juridisk Gyldighed. For mig og i det Hele for Rægmænd i Lovkyndighed staaer det nemlig som en Selvmordsigelse, og jeg tør derfor haabe, at de Lovlærde

Landstingsmænd, hvis de finde, at det kun reiser sig af vor Bankundighed, da vilde vise baade Thinget og Loven den Opmærksomhed at afhjælpe vor Bankundighed.

Conseilspræsidenten: Med Hensyn til de Bemærkninger, der fremkom fra den ærede Landstingsmand, der nys satte sig, skal jeg gjøre opmærksom paa, at denne Forsatningsdag har været behandlet i Rigsraadet, at den der er vedtagen og fra dette modtagen af Regeringen og derefter forelagt for Rigsdagen, at denne alt har vedtaget den tvende Gange, og at den nu foreligger her til 3die Behandling. Den Indvending, som er fremkommen fra det ærede Medlem, synes at komme noget silbe; men forsaavidt den virkelig havde nogen Betydning, vilde det jo dog ikke engang i det nærværende Moment være for silbe. Smidertid har jo Rigsraadet med Hensyn til Forsatningsdagen i sin Heelhed under bestemte Forsætninger opgivet sin Myndighed, og Rigsdagen vedtaget det foreliggende Forslag, og det indeholder et fuldstændigt Forsvar for Forslaget, saaledes som det foreligger.

J. Jørgensen: Skjøndt det jo vel muligt kunde synes mindre passende, at jeg nu vil tage Ordet, da det jo langtfra er muligt, at jeg kan sige noget Nyt eller Noget, der kan have Indflydelse paa nogen af Medlemmerne med Hensyn til Udsaldet, haaber jeg dog, at man, da det nu formodentlig er sidste Gang, at vi faae Lov til at tale som Landstingsmænd i denne Sal, og da vi nu formodentlig skulle slaae os selv ihjel, vil undskyldte, at jeg siger et Par Ord. Jeg kan da til Slutning ikke lade være at imødegaae nogle enkelte Bemærkninger, som bleve ytrede forrige Gang, og som jeg mener ikke vare rigtige. Det blev endog ytret af den ærede 3die Landstingsmand for Kjøbenhavn (Madvig), at han og hans Meningsfæller stemte for Lovforslaget, fordi de ansaae det for nødvendigt, og fordi det var et Fremskridt med Hensyn til den gode Brug og Bevarelsen af den Frihed, som vi Alle i lige Grad holde paa. Jeg kan nu paa ingen Maade gaae ind paa, at det er et Fremskridt; jeg synes, at det ligger tydeligt